

Sygn. akt: I C 477/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Ewa Oknińska
Protokolant:	sekretarz sądowy Justyna Niebrzydowska

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko A. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSO Ewa Oknińska

Sygn. akt I C 477/17

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł

o zasądzenie od pozwanej A. K. na swoją rzecz kwoty 86 294, 41 zł z odsetkami umownymi liczonymi od kwoty 80 274,63 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 10 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że zobowiązanie strony pozwanej powstało w wyniku nieterminowej realizacji zobowiązania wynikającego z czynności bankowej umowy nr (...) z dnia 19 marca 2014 r. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności głównej wraz z odsetkami umownymi stała się wymagalna. W następstwie powyższego wobec niedotrzymania przez stronę warunków określonych w umowie, powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty, jednakże do chwili obecnej zadłużenie nie zostało uregulowane.

Na należność dochodzoną pozwem składają się:

- kapitał w kwocie 80.274,63 zł,

- odsetki umowne w kwocie 4 159, 14 zł,
- odsetki karne w kwocie 783,98 zł,
- koszty wezwań i upomnień w sumie 1.076,66 zł,

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie nakazał pozwanej A. K. aby zapłaciła żądaną kwotę.

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, podnosząc zarzut nadużycia przez powoda jego prawa podmiotowego. Mając na względzie powyższe pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Argumentując swoje stanowisko pozwana wskazała, że roszczenie strony powodowej nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na naruszenie przez powoda normy płynącej z art. 5 k.c. Powód wypowiedział umowę pożyczki nr (...) z uwagi na zagrożenie terminowej spłaty pożyczki. Wypowiedzenie to zostało dokonane niezgodnie z przepisami przedmiotowej umowy, która uzależniała możliwości jego dokonania od wcześniejszego wezwania pożyczkobiorcy do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni. Powód nie przedstawił żadnych dowodów, że uczynił zadość powyższemu wymogowi. Nadto A. K. wskazała, iż do chwili wypowiedzenia przedmiotowej umowy pożyczka była spłacana do miesiąca października 2015 roku, kiedy to z uwagi na problemy finansowe wynikłe z kłopotów z prowadzoną działalnością nie była w stanie regulować na bieżąco rat spłaconej pożyczki. Biorąc pod uwagę długość okresu spłaty kredytu oraz jego ogólną wysokość, naruszenie warunków umowy poprzez niedokonanie spłat kredytu, których wysokość stanowi niewielką jego wartość nie powinno w ocenie pozwanej skutkować od razu wypowiedzeniem umowy kredytu (k. 7-8, k. 68-88).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 marca 2014 r. A. K. zawarła z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny nr (...).

W ramach zawartej umowy bank (...) udzielił pozwanej kredytu gotówkowego w kwocie 100 000 zł. Strony uzgodniły, że kredyt jest oprocentowany w całym okresie kredytowania według 16% rocznej stopy oprocentowania. Ustalono także, że w przypadku, gdy stopa oprocentowania będzie wyższa w okresie kredytowania niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, ustalonej przez Radę Polityki Pieniężnej i ogłaszanej w Dzienniku Urzędowym Narodowego Banku Polskiego, Bank (...) pobierze odsetki naliczone według stopy równej czterokrotności stopu kredytu lombardowego (4%), natomiast rzeczywista roczna stopa oprocentowania ustalona w dniu zawarcia umowy w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim wynosi 19,2%. Ponadto kredytobiorca był zobowiązany do zapłaty najpóźniej w dniu uruchomienia kredytu prowizji za udzielenie kredytu w wysokości 5.000 zł.

W ramach zawartej umowy kredytobiorca zobowiązał się dokonać spłaty kredytu wraz z odsetkami do dnia 19 marca 2020 r. Spłata kredytu wraz z odsetkami miała nastąpić w równych miesięcznych ratach (kapitał i odsetki) w całym okresie kredytowania w terminach i kwotach określonych w harmonogramie spłat, który stanowił integralną część umowy. Ustalono, że odsetki będą naliczane za kolejne okresy miesięczne od faktycznego zadłużenia w danym okresie a spłata kredytu rozpoczyna się w następnym miesiącu po miesiącu w którym nastąpiła wypłata kredytu, przy czym jako termin płatności miesięcznej raty wskazano 19 dzień miesiąca (§ 14).

Strony ustaliły, że w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej, w tym negatywnej oceny ryzyka kredytowego lub zagrożenia upadłością kredytobiorcy lub stwierdzenia, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane, w szczególności w przypadkach gdy kredytobiorca nie zapłacił w terminie określonym w umowie rat o których mowa w § 14 za co najmniej dwa okresy płatności, Bank (...) po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem

wypowiedzenia umowy może wypowiedzieć umowę, a wypowiedzenie umowy składane jest w formie pisemnej pod rygorem nieważności (§ 20).

Okres wypowiedzenia o którym mowa w ust.1 ustalono na 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy 7 dni. W przypadku niedokonania przez kredytobiorcę spłaty odsetek lub kredytu w terminach płatności ustalonych w umowie, Bank (...) zobowiązał się wysłać do kredytobiorcy za pośrednictwem poczty pisemne wezwanie do zapłaty. Kolejne wezwanie do zapłaty mogło nastąpić dopiero wówczas, gdy kredytobiorca nie dokonał spłaty należności o których mowa w terminie wskazanym w poprzednim doręczonym wezwaniu do zapłaty który nie może być krótszy niż 7 dni od dnia jego otrzymania. Ustalono, że wezwanie do zapłaty może być sporządzone w formie bankowego wydruku komputerowego niezawierającego podpisu. Ponadto w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej kredytobiorca był zobowiązany w terminie nie później niż 30 dni od daty otrzymania pisemnego powiadomienia od Banku (...) do ustanowienia zabezpieczenia spłaty wierzytelności z tytułu umowy w formie przewidzianej przepisami prawa cywilnego, bankowego lub wekslowego, koszty ustanowienia zabezpieczenia spłaty wierzytelności z tytułu umowy miał ponosić kredytobiorca.

Zgodnie z postanowieniami zawartej umowy Bank (...) po upływie terminów płatności określonych w § 13 i 14 lub w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy podejmuje czynności windykacyjne w odniesieniu do niespłaconych należności z tytułu umowy. Środki pieniężne zaliczono kolejno na pokrycie kosztów postępowania windykacyjnego, opłaty i prowizje, odsetki podwyższone, odsetki zapadłe niespłacone, kapitał przeterminowany, odsetki bieżące i kapitał bieżący. W przypadku uchybienia przez kredytobiorcę postanowieniom umowy dotyczącym zasad i terminów spłaty kredytu, Bankowi (...) miały przysługiwać z tytułu nieopłaconego w terminie kredytu odsetki za opóźnienie spłaty naliczane według stopy procentowej wskazanej w § 25. Zgodnie z postanowieniami § 25 od niespłaconego kredytu w terminach określonych w § 13 i 14 lub oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy Bank (...) był uprawniony do pobierania podwyższonych odsetek w wysokości 1,5 krotności rocznej stopy oprocentowania kredytu wynoszącej 16 % i nie wyższej niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

Do zawartej przez strony umowy dołączono terminarz spłaty kredytu i odsetek, wskazując konkretne daty spłaty od dnia 22 kwietnia 2014 roku po dzień 19 marca 2020 roku.

dowód: umowa nr (...), k. 25-28; terminarz spłaty kredytu i odsetek, k. 30, odpowiedź na zapytanie o identyfikację osoby, k. 13

Pozwana A. K. przestała spłacać raty z tytułu zawartej umowy z końcem miesiąca października 2015 roku.

dowód : historia rachunku dla kapitału, k. 99-101;

Pismem z dnia 14 marca 2016 roku Bank (...) w związku z brakiem spłaty należności wymaganych z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 19 marca 2014 roku wypowiedział wskazaną wyżej umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia. Bank (...) wskazał, że rozwiązanie umowy spowoduje, że pozwana będzie zobowiązana do jednorazowej spłaty całej pozostałej do spłaty kwoty zadłużenia, z dniem upływu okresu wypowiedzenia umowy. Bank wskazał, że zadłużenie na dzień 13 marca 2016 r. wynosi 80.274,63 zł tytułem kapitału i 2.936,25 zł tytułem odsetek,

dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki, k. 32-33

Pismem z dnia 6 czerwca 2016 r. A. K. została wezwana do wywiązania się z obowiązku spłaty zadłużenia wynikającego z umowy nr (...) z dnia 19 marca 2014 r. w kwocie 85 239,74 zł (stan zadłużenia na dzień 2 czerwca 2016 r.). W wezwaniu zakreślono termin na dokonanie wpłaty w wysokości 5 dni od daty otrzymania pisma oraz wskazano, że brak spłaty zadłużenia w terminie spowoduje skierowanie sprawy na drogę sądową.

dowód: wezwanie do zapłaty, k. 23

Bank w dniu 09 listopada 2016 r. wystawił wyciąg ksiąg bankowych, określając że wysokość zobowiązania pozwanej wynikającego z zawartej umowy w dniu 19 marca 2014 r., na dzień 9 listopada 2016 roku wyniosła 86 294,41 zł, na którą

sumę składała się kwota 80 274,63 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwota 4 159,14 zł tytułem odsetek umownych liczonych od kwoty kapitału według oprocentowania wynikającego z zawartej umowy, kwota 783,98 zł tytułem odsetek karnych naliczanych od kwoty kapitału według stałej stopy procentowej oraz kwota 1 076,66 zł tytułem kosztów.

dowód: wyciąg ksiąg bankowych nr (...) – k. 20

Z dniem 30 kwietnia 2015 r. Bank (...) S.A. zmienił nazwę na Bank (...) S.A.

dowód: postanowienie z dnia 30 kwietnia 2015 r., k. 35; odpis pełny KRS, k. 37-77

Sąd zważył, co następuje:

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1876), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawa o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1528) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że w ramach zawartej umowy o kredyt konsumencki powód wypłacił pozwaną kwotę 100 000 zł, ustalając termin spłaty wraz z terminarzem spłat rat powyższej sumy pieniężnej wraz z całkowitymi kosztami kredytu na dzień 19 marca 2020 r., natomiast A. K. przestała regulować wynikające z tego zobowiązania raty kredytu z końcem października 2015 roku. Nie ulegało także wątpliwości, że zawarta umowa zawierała wszelkie niezbędne postanowienia określone prawem, w tym w art. 30 ustawy o kredycie konsumenckim. W związku z powyższym postanowienia przedmiotowej umowy regulują stosunek prawny łączący strony i są dla nich wiążące.

Zgodnie z postanowieniami (§ 20) zawartej umowy z dnia 19 marca 2014 r. nr (...), gdy kredytobiorca nie zapłaci w terminie określonym w umowie rat zgodnie z przedłożonym stronie terminarzem spłaty kredytu i odsetek za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy powód tj. bank (...) może wypowiedzieć umowę w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Przy czym wezwanie do zapłaty mogło być sporządzone w formie bankowego wydruku komputerowego niezawierającego podpisu.

Na gruncie niniejszej sprawy nie ulegało wątpliwości, że pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty rat od listopada 2015 roku, a zatem zaistniała jedna z przesłanek wypowiedzenia umowy przez powoda. Niemniej jednak powód na którym to ciążyła inicjatywa dowodowa w tym zakresie (art. 6 kc), nie udowodnił okoliczności, że wypowiedzenie to nastąpiło **po uprzednim** wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozwoliło na ustalenie, iż Bank (...) dokonał wszelkich niezbędnych formalności celem wypowiedzenia zawartej umowy, tj. aby wezwał A. K. do zapłaty a od wezwania do momentu wypowiedzenia minęło 7 dni. Podkreślenia wymaga, że wezwanie z dnia 6 czerwca 2016 roku nastąpiło po wręczeniu wypowiedzenia i miało inną funkcję, nie sanując w/w braku.

Wobec powyższego wypowiedzenie umowy kredytu z dnia 14 marca 2016 roku mimo spełnienia przesłanki w postaci zalegania z zapłatą rat za co najmniej dwa okresy płatności należy ocenić jako przedwczesne. Brak zachowania

wymogów określonych w zawartej umowie musi skutkować bezskutecznością złożonego wypowiedzenia umowy zawartej w dniu 19 marca 2014 roku (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 19 maja 2010 r., (...)). Wypowiedzenie to nie może zatem spowodować zamierzonych skutków prawnych, dlatego też w ocenie Sądu umowa kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny z dnia 19 marca 2014 roku nadal wiąże strony. W związku z powyższym żądanie zapłaty kwoty 86 294, 41 zł jest przedwczesne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Biorąc pod rozwagę wszystkie powyższe okoliczności Sąd - na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego - orzekł jak w sentencji.

SSO Ewa Oknińska